

ע"פ 36363/01/18 - מיכאל וינבייטר נגד עירית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

12 מרץ 2018

עפ"א 36363-01-18 וינבייטר נ' עירית תל-אביב-יפו

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב

המערער מיכאל וינבייטר

נגד

המשיבה עירית תל-אביב-יפו

ע"י ב"כ עו"ד אתי לוי

פסק דין

1. בפניי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב [כב' השופט ש. איזקסון] מיום 03.12.17, לפיו, הורשע המערער לפי סעיף 39(א)(1) לחוק עזר לתל אביב-יפו (שמירת הסדר והניקיון) התש"מ - 1980 (להלן: "**החוק**"), ונגזרו עליו הקנסות המקוריים בגין 13 הדו"חות, סה"כ 5,700 ₪.

2. הרקע:

נגד המערער, שהוא בעל עסק למכירת מזון ומאפים, הוגשו 13 דו"חות בגין הנחת דשא סינתטי על המדרכה במקום בו הותר לו להניח שולחנות וכיסאות.

המערער ביקש להישפט ונשמעו ראיות. לטענתו, הוא הסתמך על תמונה מתוך החוברת, ת/2, "מדריך לרישוי הצבת שולחנות וכיסאות על המדרכה", בה נראה לדבריו דשא סינתטי שהונח על המדרכה.

בית משפט קמא קבע כי המערער החליט לעשות דין לעצמו, בחר להתעלם מהכתוב בחוברת (ת/2 עמ' 4), מהדו"חות שנערכו לו - 13 במספר - וגם מהאזהרה של הפקח שניתנה לו בטרם נערכו הדו"חות, ודבק בפרשנותו שאין בה ממש, לפיה התמונה שבחוברת מעגנת את זכותו להניח דשא סינתטי על המדרכה.

3. להלן בתמצית טיעוני המערער:

א. המחלוקת היא האם המערער הניח את הדשא הסינתטי בתום לב בהשראת תמונה שהועלתה לאתר האינטרנט של המשיבה, אם לאו.

ב. התמונה בחוברת ההסברה של המשיבה מהווה הטעיה חמורה של המערער. בחקירה הנגדית הודתה נציגת המשיבה כי התמונה בחוברת אכן עלולה להטעות.

ג. השולחנות והכיסאות הוצבו בהיתר על המדרכה והדשא הסינתטי הוא שטיח לכל דבר, ריהוט קל שהונח בשטח מגודר כדין ואיננו מהווה הפרעה להולכי רגל.

4. דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני שני הצדדים ועיינתי בתיק בית משפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור להידחות.

אין מחלוקת על העובדות נשוא הדין. המערער הניח דשא סינתטי על המדרכה במקום שבו הותר לו להציב שולחנות וכיסאות, ובגין מעשים אלה הורשע.

לטענת המערער הוא הוטעה לחשוב כי מותר להניח דשא סינתטי במקום מתמונה שהופיעה בחוברת ההסברה של המשיבה ובאתר, ועל כן, לדבריו, יש לזכותו.

יודגש, כי המערער הוזהר ע"י פקח של המשיבה בטרם נערך לו דו"ח בעניין, והיה עליו להבין כי למרות התמונה נאסר עליו להניח דשא סינתטי על המדרכה. אולם המערער בחר להתעלם מהאזהרה ואף מהדו"חות שנערכו לו בהמשך, 13 במספר, והמשיך לדבוק בפרשנותו המוטעה.

זאת ועוד, למרות התמונה עליה מסתמך המערער, בחוברת ת/2 עמ' 4 צוין במפורש שחל איסור להניח דשא סינתטי על המדרכה.

5. התנהגותו של המערער, כמפורט לעיל, ודאי שאיננה מלמדת על תום לב.

זכותה של המשיבה לקבוע מה מותר להניח על המדרכה, שהיא שטח ציבורי, ומה אסור להניח עליה, וזאת עשתה. הותר למערער להניח ריהוט קל שולחנות וכיסאות ותו לא.

המערער נהג בעצימת עיניים ולמרות שהוזהר, עוד בטרם נרשמו לו הדו"חות, ובהמשך לאחר שקיבל את הדו"חות מדי פעם התעקש להמשיך ולהניח את הדשא הסינתטי לאחר שהובהר לו היטב כי הדבר אסור.

6. לעניין גזר הדין - חסד עשה בית משפט קמא עם המערער, שבנסיבות הללו הטיל עליו את הקנסות המקוריים בלבד.

7. לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בשיקוליו או בקביעותיו, ועל כן אני דוחה את הערעור.

מזכירות בית המשפט תשלח העתק מפסק הדין אל המערער.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

מרים סוקולוב, שופטת

עמוד 2

